

отъ тамошни-ты кроткы селяны. Не ся мина много
отъ това и Тертеръ II умрѣ въ 1323 г. безъ да
остави наслѣдникъ на прѣстола.

Слѣдъ смърть-тѣ Тертеровѣ пространство-то
по край южнѣ-тѣ странѣ отъ Старѣ-Планинѣ отъ
Месемвріѣ до Сливенъ завлада ся отъ Византійцы-
ты, а земя-та по край р. Тунджѣ, що принадлѣ-
жеше Елтиміру, захвана ѣ Боиславъ съ съгласіе
отъ Императора, който му даде и титлѣ *Мисіускій*
Десиошъ. Гърцкы-ты войскы стигнѣхѣ и до самый
Пловдивъ, съ твърдо намѣреніе да го отнѣмѣтъ отъ
Българскѣ рѣкѣ; нѣ тоя градъ, послѣ откакъ го
прѣвзя Тертеръ II, силно ся защищаваше отъ 1000
душъ конницы Българо-Алане и 2000 пѣшцы, на
който главенъ военачалникъ бѣ *Русинъ Иванъ*, та за-
това Гърци-ти, ако и да напирѣхѣ много пѣти да го
прѣвземѣтъ, вѣичкы-ты имъ насилванія нѣ-пусто ся
разбивахѣ о камънны-ты неговы стѣны.

Боиславъ, като ся видѣ господаръ на една
малкѣ чясть земѣ, а при това и поддържанъ отъ
младый Андроника, поиска му ся да стане и царъ;
заради това той почна да плаши Търново съ прѣ-
вземаніе, та дано го призовѣтъ Българе-ти на прѣ-
стола: нѣ Българскый Свѣтъ въ това время бѣше
си избралъ вече за царъ князь *Михаила*, сынъ на
видинскый намѣстникъ Страшимира, който бѣше отъ
царскѣ кръвь, та не ся мина много и Михаилъ
дойде въ Търново, придруженъ отъ Унгарско-Влаш-
кѣ войскѣ, коя-то ся призова отъ прѣзъ Дунава за
да подкрѣпи избраніе-то му.